

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Almelo, van 6 oktober 2008 in zaak nr. 08/33767 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 17 september 2008 is : (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 6 oktober 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 9 oktober 2008, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft zij daarbij de Afdeling verzocht haar schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. A.A. Sniijders, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
lid van de enkelvoudige kamer

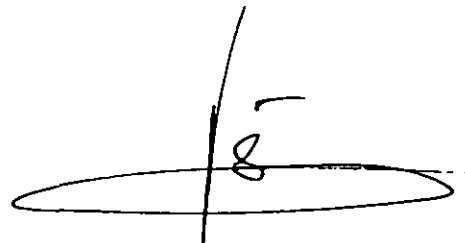
w.g. Sniijders
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 3 november 2008

279

Verzonden: 3 november 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a small loop on the right side.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

23. Sep. 2008 14:00
17. sep. 2008 13:31

pv den bosch

Nr. 2478 P. 7/20

000

g111-26-0190

5

POLITIE

Postadres Postbus 8050
5004GB Tilburg

Regio Midden- en West-Brabant
Korpsonderdeel 20 Divisie Operationele Ondersteuning
Behandeld door G.J.J. Camphens
Telefoon 076 - 543 75 25
Fax 076 - 543 75 15
V-nummer / Zaak Zaak - 18/09/2008
Datum 17/09/2008
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

registratie in INDIS	mwv
Midden- en West-Brabant	IND datum
IND	IND locatie
ontvangst-datum	17 SEP 2008
invoercontrole	dossiernummer
	mwv
	IND
	datum

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Gerardus Johannes Joseph Camphens, inspecteur van het regionaal politiekorps Midden- en West-Brabant, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdelinge, zich noemende:

Achternaam
Voorna(a)m(en)
Geboortedatum
Geboorteplaats
Geboorteland : Joegoslavië
Nationaliteit(en) : Onbekend, Kroatië, Burger van
Geslacht : vrouwelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbestuit 2000
- Zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
- Eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft
- Geen middelen van bestaan

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Tilburg
Datum : 17/09/2008
Tijd : 15:15 uur.

V.nr.:

Pagina 1 van 2

Ontvangst tijd 17. Sep. 2008 15:30 Nr. 4855

DOO

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de Inspecteur,
G.J.J. Camphens

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdelinge uitgeraakt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 5736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie www.rechtspraak.nl.

V.nr.

Pagina 2 van 2

Ontvangst tijd 17. Sep. 2008 15:30 Nr. 4855

AFSCHRIFT

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
vreemdelingenkamer

nevenzittingsplaats Almelo

regnr.: Awb 08/33767 VRONTN/CM

uitspraak van de enkelvoudige kamer

op het beroep tegen de maatregel van bewaring op grond van artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000), toegepast ten aanzien van de vreemdeling genaamd althans zich noemende:

nationaliteit: Burger van Kroatië,
althans verblijvende in het Detentiecentrum Zeist te Soesterberg,
justitienummer:
eiseres,
gemachtigde: mr. R.C. van den Berg, advocaat te Waalwijk;

tegen

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE

verweerder,
vertegenwoordigd door mr. K. Bijkcrk, ambtenaar van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND).

1. Procesverloop

Op 17 september 2008 is eischeres met het oog op de uitzetting in bewaring gesteld (op grond van artikel 59, eerste lid aanhef en onder a, Vw 2000).

Eiseres heeft op 17 september 2008 tegen de maatregel van bewaring beroep ingesteld. Dit beroep strekt mede tot toekenning van schadevergoeding.

Het beroep is behandeld ter zitting van 29 september 2008. Eiseres is in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen. Ter zitting was een tolk aanwezig.

2. Overwegingen

Beoordeeld dient te worden of de toepassing en tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in overeenstemming zijn met de wettelijke vereisten dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd zijn.

Zaaknummer: Awb 08/33767 VRONTN/CM

blad 2

De rechtbank volgt niet de stelling van de gemachtigde van eiseres dat de staandehouding onrechtmatig is, nu eiseres de brief waarin haar gevraagd wordt zich te melden voor een vertrekgesprek bij de Dienst Terugkeer en Vertrek nimmer heeft ontvangen. De rechtbank overweegt daartoe als volgt.

Wat ook zij van de hiervoor genoemde brief, het was de verbalisanten (evenals eiseres) bekend dat eiseres illegaal in Nederland verblijft en bovendien haar verblijf in Nederland strafbaar is aangezien haar ongewenstverklaring nog immer geldt.

In artikel 50, eerste lid, Vw 2000 is – voor zover van belang – opgenomen dat personen kunnen worden staandegehouden indien sprake is van feiten en omstandigheden die, naar objectieve maatstaven gemeten, een redelijk vermoeden van illegaal verblijf opleveren. Voorts is in het van toepassing zijnde beleid, als neergelegd in paragraaf A3/3.3 Vc 2000, opgenomen dat een objectief redelijk vermoeden van illegaal verblijf mede op basis van ervarings- of omgevingsgegevens aangenomen mag worden.

Reeds nu in het onderhavige geval bekend was dat eiseres niet in Nederland mag verblijven was er reden om eiseres, toen verbalisanten haar aantroffen nadat zij bij de twee van eiseres bekende verblijfsadressen waren geweest naar aanleiding van de omstandigheid dat zij geen gehoor had gegeven zich te melden, maar zij aldaar niet werd aangehouden, staande te houden.

Met betrekking tot de stelling van de gemachtigde van eiseres dat de ophouding onrechtmatig is, wordt het navolgende overwogen.

In het proces-verbaal van staandehouding/overbrenging en ophouding is onder punt 2 vermeld *'Omdat van de staande gehouden persoon de identiteit niet onmiddellijk kon worden vastgesteld, werd de vreemdelinge op grond van artikel 50 lid 2 of 3 van de Vreemdelingenwet 2000 overgebracht naar een plaats bestemd voor verhoor, namelijk Regiobureau M. en W. Brabant te Tilburg. De vreemdelinge kwam daar op 17/09/2008 te 12:25 uur aan en werd vervolgens op grond van artikel 50, tweede of derde lid van de Vreemdelingenwet 2000 opgehouden.'*

De rechtbank onderschrijft het standpunt van de gemachtigde van eiseres dat de zinsnede *'omdat van de staande gehouden persoon de identiteit niet onmiddellijk kon worden vastgesteld'* niet juist is. Eiseres was immers reeds bekend bij verbalisanten en verweerder als zijnde een illegaal in Nederland verblijvende vreemdelinge. Naar het oordeel van de rechtbank leidt dit niet tot onrechtmatigheid van de ophouding, maar moet dit worden aangemerkt als een kennelijke verschrijving, nu eerder in het proces-verbaal ook is opgemerkt *'Van de ons bekende : is bekend dat ze illegaal in Nederland verblijft'*. De omstandigheid dat in het proces-verbaal geen keuze is gemaakt in de grondslag van de ophouding, leidt voorts evenmin tot onrechtmatigheid van de ophouding, nu uit de in het proces-verhaal weergegeven feiten en omstandigheden, als hiervoor weergegeven, afgeleid kan worden dat de ophouding gebaseerd is op artikel 50, derde lid, Vw 2000.

De procedure leidend tot de inbewaringstelling en de wijze van tenuitvoerlegging van de bewaring zijn in overeenstemming met de wettelijke vereisten. De bewaring is derhalve niet op die grond onrechtmatig.

Voorts heeft de gemachtigde van eiseres ter zitting zich gerefereerd aan het oordeel van de rechtbank met betrekking tot de vraag of voldoende gronden aanwezig zijn die de maatregel van bewaring kunnen dragen.

De rechtbank stelt vast dat uit de opgelegde maatregel van bewaring blijkt dat eiseres in bewaring is gesteld omdat verweerder van oordeel is dat het belang van de openbare orde de inbewaringstelling vordert gelet op het feit dat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat

Zaaknummer: Awb 08/33767 VRONTIN/CM

blad 3

eiseres zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat eiseres niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000), zich niet heeft gehouden aan haar vertrektermijn, niet beschikt over voldoende middelen van bestaan en eerder niet rechtmatig in Nederland heeft verbleven. Nu het vorenstaande niet betreft de toepassing van voorschriften van openbare orde, die ambtshalve in de beoordeling moeten worden betrokken, mag de rechtbank zich hierover niet uitspreken.

Voorts faalt de stelling van de gemachtigde van eiseres dat niet is gebleken van nieuwe feiten en omstandigheden die de huidige inbewaringstelling vorderen. Verweerder heeft ter zitting te kennen gegeven dat de vorige bewaring niet is opgeheven vanwege onvoldoende zicht op uitzetting, maar vanwege onvoldoende voortvarend handelen van de zijde van verweerder. In dat geval behoeft, gelet op bestendige jurisprudentie van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS), niet te worden gekeken of sprake is van nieuwe feiten of omstandigheden op grond waarvan thans, anders dan bij de vorige bewaring, zicht bestaat op uitzetting. Ook indien de vorige bewaring wel zou zijn opgeheven vanwege onvoldoende zicht op uitzetting behoeft deze toets gelet op jurisprudentie van de ABRS niet te worden aangelegd, nu de vorige bewaring duurt van langer dan een jaar en drie weken geldeen.

Voorts is de rechtbank van oordeel dat verweerder voldoende voortvarendheid betracht bij de (voorbereiding van de) uitzetting van eiseres en dat (vooralsnog) niet kan worden gesteld dat er zicht bestaat op uitzetting binnen een redelijke termijn. Hierbij neemt de rechtbank het volgende in aanmerking.

Eiseres is op 18 september 2008 geplaatst in het detentiecentrum Zeist te Soesterberg. Voorts zijn haar personalia gecheckt in de systemen, heeft de Dienst Terugkeer en Vertrek (DT&V) het dossier van eiseres op 24 september 2008 ontvangen, waarna er een terugkeerfunctionaris aan eiseres is toebedeeld, en heeft er op 25 september 2008 een vertrekgesprek met eiseres plaatsgevonden. Uit het verslag van dit gesprek blijkt dat eiseres geen medewerking wil verlenen aan het invullen en ondertekenen van een laissez-passer aanvraag. Diezelfde dag is echter toch een laissez-passer aanvraag naar de laissez-passer kamer van de DT&V verzonden, welke aanvraag een dag later aldaar is ontvangen. Thans is verweerder in afwachting van het resultaat.

De stelling van de gemachtigde van eiseres dat zij meerdere keren is gepresenteerd, maar dat zij aldaar niet bekend is en dat niet is gebleken van een verandering van de Kroatische autoriteiten, faalt. De gemachtigde van eiseres verwijst hierbij naar een stuk van de Kroatische autoriteiten uit het jaar 1999. Op voorhand valt niet in te zien dat er sedertdien niets is veranderd in de houding van de Kroatische autoriteiten. Naar het oordeel van de rechtbank mag verweerder in de gelegenheid worden gesteld (nader) onderzoek te doen en navraag te doen bij de Kroatische autoriteiten.

Tot slot acht de rechtbank in het kader van de bewaring van eiseres van belang dat haar is gebleken dat eiseres geen medewerking wil verlenen aan haar terugkeer, terwijl zij de rechtsplicht heeft Nederland te verlaten en in dat kader actieve medewerking moet verlenen aan het onderzoek ter vaststelling van haar identiteit en nationaliteit ter fine van uitzetting.

Ook overigens zijn geen feiten of omstandigheden gebleken op grond waarvan de bewaring onrechtmatig moet worden geacht.

Dit brengt mee dat de toepassing en tenuitvoerlegging van de bewaring in overeenstemming zijn met de wettelijke vereisten en dat de bewaring bij afweging van alle daarbij betrokken

Zaaknummer: Awb 08/33767 VRONTN/CM

blad 4

belangen gerechtvaardigd is.

Het beroep is ongegrond. Daarom kan geen schadevergoeding worden toegekend.

3. Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. W.M.B. Elfrink en in tegenwoordigheid van K.M. van der Zalm als griffier in het openbaar uitgesproken op 06 OKT 2008

Partijen kunnen tegen deze uitspraak binnen een week na verzending daarvan hoger beroep instellen bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Artikel 85 Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Algemene wet bestuursrecht (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 06 OKT 2008

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE

LANGSTRAAT

ADVOCATEN

PER TELEFAX: 070-3651380

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

mr. R.C. van den Berg
mr. P.L.M. Stieger *
mr. T.C.F.M Vermeulen

Correspondentieadres:
Postbus 1023
5140 CA Waalwijk

HOGER BEROEPSCHRIFT

Waalwijk, 9 oktober 2008

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
09 OKT 2008	
ZAAKNR.	7403/1
AN:	13
BEHANDELD: DD:	PAR:

Bezoekadres:
Burg. van der Klokkenlaan 21
Waalwijk

Tel.: 0416 - 34 99 74
Fax: 0416 - 34 73 08

partijen :
betreft : hoger beroep
uw kenmerk :
ons kenmerk : 200810335

* kantoorhoudende te Drunen

Geachte Voorzitter, geachte Griffier,

Hierbij stelt appellante, hoger beroep in, te dezer zake woonplaats kiezende op mijn kantooradres Burgemeester van der Klokkenlaan 21 te Waalwijk, waarvan ondergetekende stelt en verklaart door appellante tot het indienen van het onderhavige hoger beroepschrift bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn.

Het hoger beroep richt zich tegen de uitspraak van de rechtbank Den Haag zittingsplaats Almelo (08/33767) van 6 oktober 2008, verzonden op 6 oktober 2008 (**bijlage 1**). Ter onderbouwing van haar hoger beroep stelt appellante thans het navolgende.

GRIEVEN:

1. In haar eerste grief stelt appellante dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat:

" De rechtbank volgt niet de stelling van de gemachtigde van eiseres dat de staandehouding onrechtmatig is, nu eiseres de brief waarin haar gevraagd wordt zich te melden voor een vertrekgesprek bij de Dienst Terugkeer en Vertrek nimmer heeft ontvangen. De rechtbank overweegt daartoe als volgt.

Wat ook zij van de hiervoor genoemde brief, het was de verbalisanten (evenals eiseres) bekend dat eiseres illegaal in Nederland verblijft en bovendien aar verblijf in Nederland strafbaar is aangezien haar ongewenstverklaring nog immer geldt."

en

" Reeds nu in het onderhavige geval bekend was dat eiseres niet in Nederland mag verblijven was er reden om eiseres, toen verbalisanten haar aantreffen nadat bij de twee van eiseres bekend verblijfsadressen waren geweest naar aanleiding van de omstandigheid dat zij geen gehoor had gegeven zich te melden, maar zij aldaar niet werd aangetroffen, staande te houden.

LANGSTRAAT**ADVOCATEN**

Eiseres stelt allereerst dat deze overweging intern tegenstrijdig is. Immers, enerzijds overweegt de rechtbank dat de gestelde brief van DT&V er niet toe doet (wat er ook zij). Anderzijds overweegt de rechtbank dat het feit dat appellante geen gehoor zou hebben gegeven aan de oproep zich te melden reden vormt haar staande te houden. Het gestelde niet melden wordt dus tegen appellante gebruikt. De uitspraak kan reeds hierom niet in stand in blijven.

Voorts kan deze overweging niet in stand blijven vanwege het feit dat wel degelijk betekenis dient te worden toegekend aan de uitnodiging voor een vertrekgesprek door DT&V. Appellante heeft ter zitting expliciet een beroep gedaan op uw uitspraak van 1 juli 2008 (200707984/1 - JV 2008/309). In deze uitspraak wordt onder meer overwogen:

" Volgens vaste jurisprudentie (o.m. 19 september 2007, 2007017060/1 en 20 september 2007, 200706062/1 en 200706062/2) dient, ingeval van niet aangetekende verzending van besluiten of andere rechtens van belang zijnde documenten, het bestuursorgaan aannemelijk te maken dat het stuk is verzonden. De verzending is niet reeds aannemelijk gemaakt indien een afschrift van de brief wordt overgelegd met daarop een juiste adressering. Er dient op enigerlei wijze aannemelijk te worden gemaakt dat de brief ook daadwerkelijk is verzonden."

Appellante stelt dat de rechtbank ten onrechte de betekenis van deze brief in het midden heeft gelaten. Deze brief dient te worden aangemerkt als een rechtens van belang zijnd document. Indien verweerder de verzending van de brief niet aannemelijk heeft gemaakt, kan het niet zo zijn dat verweerder haar toch staande kan houden en inbewaring mag stellen, omdat zij nu eenmaal ongewenst is verklaard.

Appellante stelt dat de rechtbank in dit geval uitdrukkelijk heeft miskend de omstandigheid dat verweerder (in dat geval DT&V) in weerwil van haar ongewenstverklaring heeft geopteerd voor het traject van de vrijwillige terugkeer. Dit traject van vrijwillige terugkeer kan haar in redelijkheid niet worden ontnomen indien niet is vast komen te staan dat de brief/oproep is verzonden.

De rechtbank had haar beroep om deze reden gegrond behoren te verklaren en de daarbij behoren te overwegen dat nu verweerder gebruikmakend van discretionaire bevoegdheid om gebruik te maken van het traject van de vrijwillige terugkeer en niet aannemelijk is gemaakt dat deze mogelijkheid appellante heeft bereikt dat appellante alsnog deze mogelijkheid behoort te worden aangeboden.

Een en ander klemt te meer, omdat aan de maatregel niet ten grondslag is gelegd dat zij ongewenst is verklaard dan wel een misdrijf heeft gepleegd.

2. Appellante stelt in haar tweede grief dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de staandehouding en ophouding rechtmatig is geweest. De rechtbank heeft in redelijkheid niet tot dit oordeel kunnen komen.

Het proces-verbaal en de gebruikte grondslag zijn volstrekt tegenstrijdig met elkaar. Op grond daarvan had de rechtbank tot het oordeel behoren te komen dat de ophouding niet rechtmatig is geweest.

LANGSTRAAT

ADVOCATEN

Immers, enerzijds wordt gewag gemaakt van het feit dat de verbalisanten appellanten kennen. Anderzijds staat expliciet in hetzelfde proces-verbaal dat van de staande gehouden persoon niet onmiddellijk de identiteit kon worden vastgesteld

Om deze reden heeft de rechtbank ten onrechte overwogen dat uit procesverbaal in voldoende mate kan worden afgeleid dat de ophouding is gebaseerd op artikel 50 lid 3 Vw. Appellant stelt dat deze overweging rechtens onjuist is, omdat juist uit het PV expliciet blijkt dat de identiteit niet onmiddellijk kon worden vastgesteld (artikel 50 lid 2 Vw).

Vanwege deze tegenstrijdigheid had de rechtbank tot het oordeel behoren te komen dat de staandehouding en ophouding niet tot stand is gekomen met de wettelijke vereisten, omdat er sprake is van motiveringsgebreken.

3. In haar laatste grief stelt appellante dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat er niet sprake heeft behoeven te zijn van nieuwe of omstandigheden om een nieuwe oplegging van de maatregel te rechtvaardigen.

Appellante is louter in bewaring gesteld, omdat zij geen gehoor zou hebben gegeven aan de gestelde oproep van DT&v. Pas nadien is er onderzocht of verwijdering mogelijk is.

Gelet op het feit dat de niet nader onderbouwde stelling van verweerder dat de bewaring in 2007 al na 12 dagen zou zijn opgeheven vanwege onvoldoende voortvarendheid, had de rechtbank wel degelijk als voorwaarde behoren te stellen dat er sprake behoort te zijn van een nieuw feit of omstandigheid. Het feit dat de laatste bewaring aldus meer dan een jaar geleden heeft plaatsgevonden, kan daar dan ook niet aan afdoen.

Ook om deze reden de rechtbank had de rechtbank het beroep gegrond behoren te verklaren.

4. Nu de rechtbank het beroep gegrond had behoren te verklaren, stelt appellante dat haar schadevergoeding had behoren te worden toegekend.

REDENEN WAAROM: appellant zich tot u wendt met het verzoek haar hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage – zittingsplaats Almelo te vernietigen, de opheffing van de maatregel te bevelen en schadevergoeding toe te kennen alsook verweerder in de proceskosten te veroordelen.

Hoogachtend,

R.C. van den Berg

